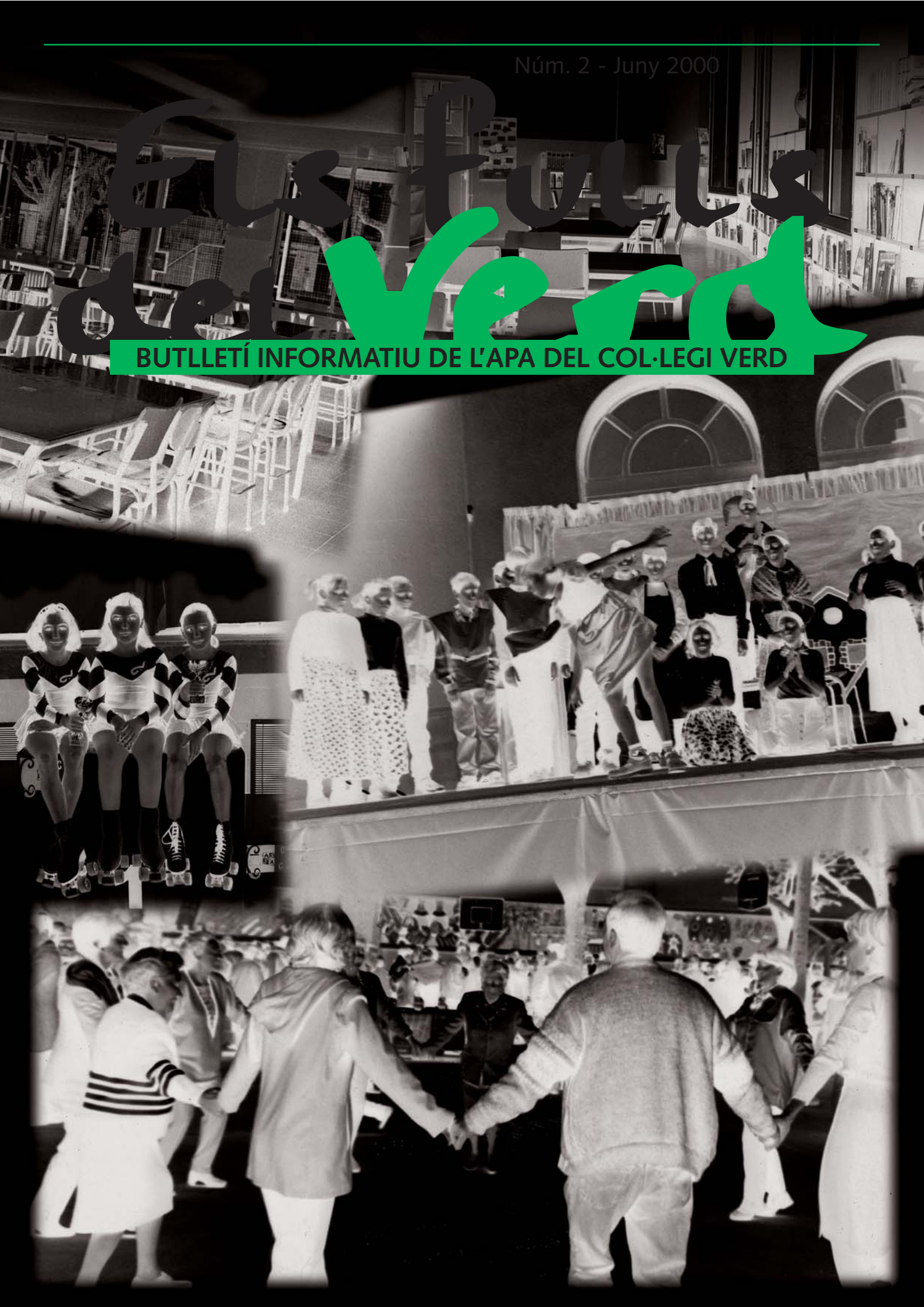

Els Folls del Verd

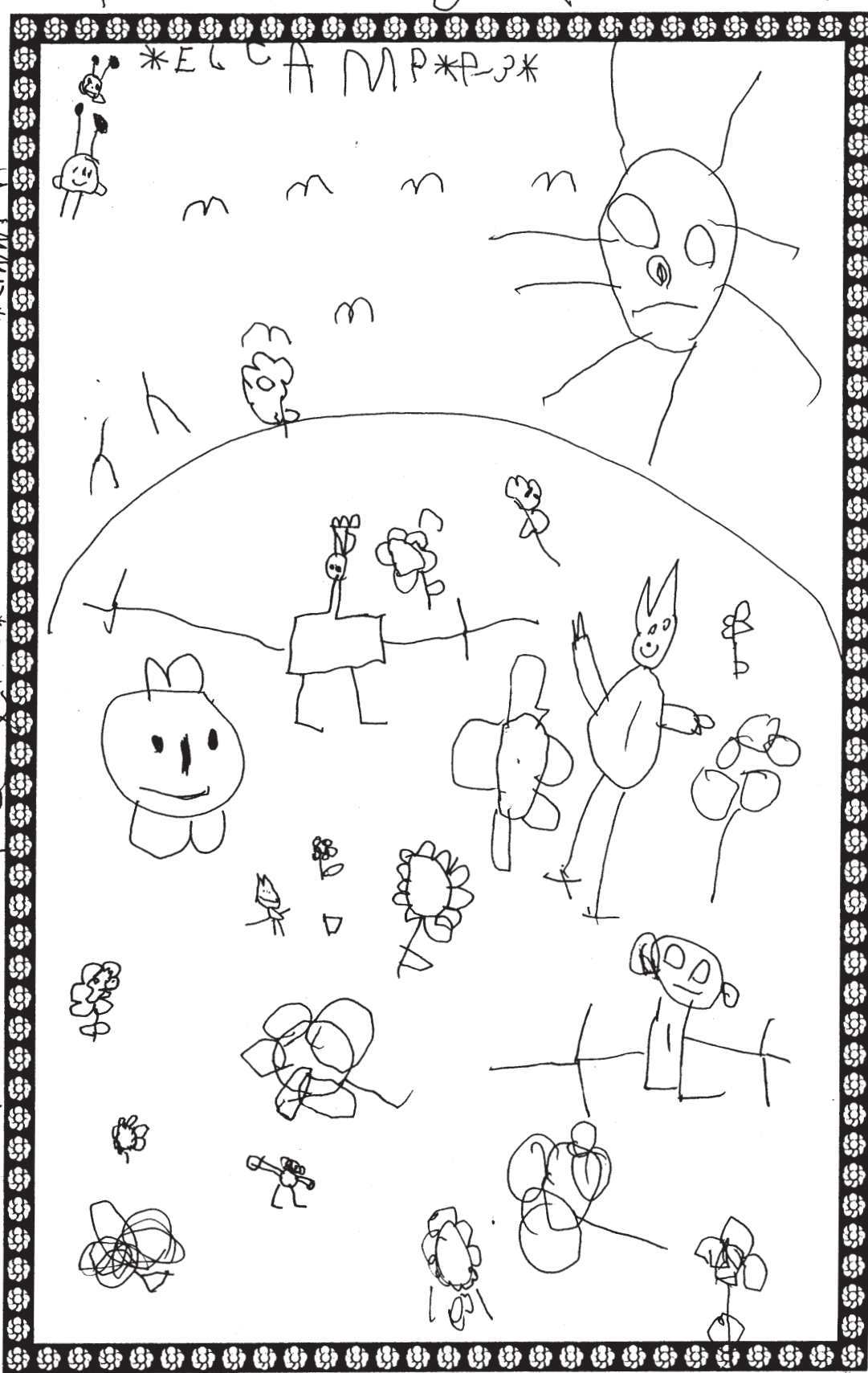
BUTLETÍ INFORMATIU DE L'APA DEL COL·LEGI VERD

NAT ALIA * ALBERT * AYUA *

JADWIN * WAN * COLEZ *
* EMMA *
* ROSA *
* UDPA *
* AMAL *
* PAVLA *
* MARIN *
* ELSA *
* ANITA *
* AMY *
* MARY *
* ADRIAN *
* JEFF *
* FOU *
* PRO *
* MOA *

AMBAL * PAVLA * ANITA * AMY * MARY * ADRIAN * JEFF * FOU * PRO * MOA *
* MARIN *
* ELSA *
* NATALIA *
* ALBERT *
* AYUA *

MARI * ANITA * MARIQUET * JALU * NOPI *

5è i 6è

dos carrers del nostre barri

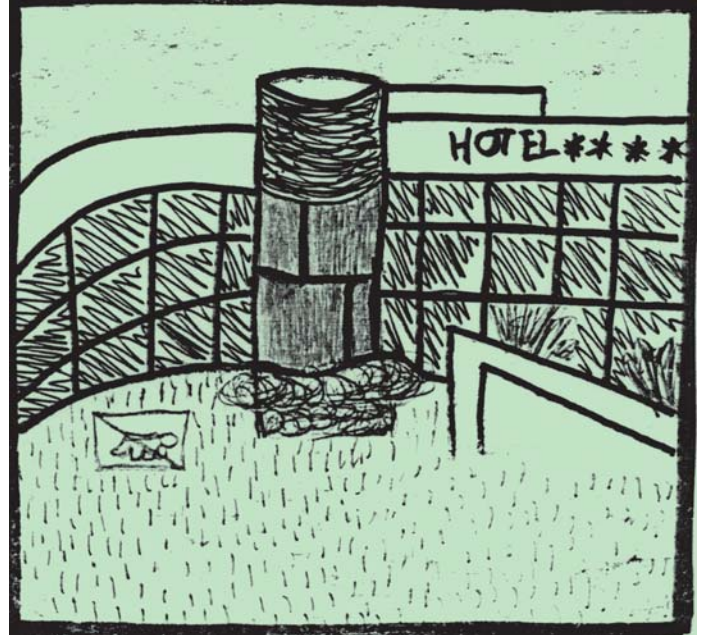

BISBE LORENZANA

El carrer Bisbe Lorenzana va començar ran l'Onyar on existia el pont que desaparegué amb les inundacions dels anys seixanta.

Un dels edificis més característics és el col·legi públic d'ensenyament primari o bàsic que oficialment es deia també Lorenzana i que ara és conegut com a col·legi Verd pel color de la façana. El col·legi Verd s'inicià el 1933. El projecte de l'obra, va ser realitzat per Giralt Casadesús i modificat en ampliar l'edifici. El 12 de maig de 1933 el col·legi Verd rebé com a nom oficial el del filòsof científic Ramon Turró (Malgrat, 1854), que a la seva joventut havia residit a Girona. Després de la guerra fou rebatejat com a "Bisbe Lorenzana".

El xamfrà dels carrers de Joan Maragall i de Lorenzana al número 35, hi ha l'estatge del col·legi de Metges. La inauguració del local fou efectuada el 4 de desembre de 1971. El carrer de Lorenzana constitueix un exemple característic de l'Eixample de la Mercé, on els habitatges i els pisos familiars conviuen en tallers, garatges, i botigues de servei. Tomàs de Lorenzana i Butrón va néixer a Lleó el 1728 i morí a Girona el 1796.

JOAN MARAGALL

Joan Maragall és considerat una part important dels gironins, el carrer més elegant de la ciutat. Al carrer de Joan Maragall hi ha la plaça rodona de l'encreuament amb la Gran Via, porta el nom de Sibil·la de Fortià, la plaça Miquel Santaló de molt recent construcció, davant de la nostra escola. L'altra, també porta nom regi: Ferran el Catòlic.

El primer nom que va tenir el carrer fou el de Beat Pare Claret. Els claretians que havien arribat a Girona procedents de St. Feliu de Guíxols, s'instal·laren al carrer Lorenzana. Van comprar el solar de l'actual cantonada Pare Claret-Joan Maragall i hi van aixecar un convent.

El nom de pare Claret que tenia l'actual carrer de Joan Maragall el dia 28 de març de 1931, aquell mateix mes i any, l'ajuntament republicà decidia dedicar un carrer de la ciutat a Joan Maragall. No el posarà a un carrer nou sinó al que fins aleshores havia portat el nom de Pare Claret. L'editorial Carles Dalmau Pla, creada l'any 1919, al 1929 es va traslladar al carrer Joan Maragall.

Aquests locals han estat enderrocats i han deixat pas a uns moderns edificis d'habitatge, que porta el número 34.

Un ordre religiós femení instal·lat al carrer Joan Maragall és les adoratrius; i fou, el primer aixecat en aquest carrer. Aquest convent va ser enderrocats recentment i en el solar s'hi ha aixecat edificis i equipaments privats a canvi de cedir un espai com a zona verda i esplai a la cantonada Maragall-Lorenzana.

Al carrer hi ha alguns importants centres de servei: el col·legi Verd, el de metges, i la clínica Girona. També hi abunden importants establiments comercials.

el vent

*El vent, tímido i virulent!
És veloç, a vegades força calent;
Quan s'enutja, es muda i és huracà;
Pot ésser molt cruel,
de núvols carregar el cel,*

*I quan sobtadament ell es mitiga,
Solta una forta i seca brisa
i ens cedeix aire, pur per respirar.*

*El vent, immortal i etern!
Quan al litoral ell es desperta,
Juntament amb l'ocèa,
Rivals dels penya-segats,*

*Executen una gran batalla,
Les ones, les fortes ventades
Bufetegen, nit i dia,
les fermes roques.*

*El vent, fort i resistent!
Al·liat de l'esquifida arena,
Li dona impuls amb el seu alè,
Formen un corpulent remolí,
És el vent, veloç i rugent!
El vent, el cor de l'aire,
És el vent, tímido i exigent!*

els arbres de l'escola

Durant aquest curs, els nens i nenes de 3r, hem fet un treball sobre els arbres de l'escola i per fer la seva història hem fet algunes "investigacions". Per explicar-la ens hem imaginat que erem els "putti" de la façana i ens ha quedat d'aquesta forma:

PETITA HISTÒRIA DELS ARBRES DEL PATI

Hola nens i nenes de 3r!

Sóc el "putti" que mira cap al pati i com que em visiten molts ocelllets m'he assebatat que esteu fent un treball sobre els arbres del pati. Jo, com que estic aquí dalt des de l'any 1931, us puc explicar tots els canvis que he vist.

En els primers anys de la història de l'escola el pati era molt més gran que ara i estava cobert de terra. Els arbres que hi havia eren acàcies i pollancre. Les acàcies feien unes flors blanques molt boniques però produïen gran quantitat de pol·len que molestava molt.

L'acàcia és un arbre autòcton de la zona que creix a prop dels rius i creix d'una forma molt desigual. Dels pollancre no us explico res perquè ja sé que els esteu estudiant.

Ja us podeu imaginar com gaudien, sota d'aquells arbres, les nenes d'aquella època, jugant a corda, a amagar, a la xancla... perquè ja sabeu que només hi havia nenes, oi?

Però va anar passant el temps i de la mateixa manera que la ciutat de Girona s'anava fent gran, l'escola també ho feia i cap a l'any 1970 es varen fer moltes obres a l'escola i varen haver d'entrar moltes grues al pati que varen fer malbé algunes acàcies i les altres

les varen tallar per edificar més classes. Els pollancre eren molt altes i com que molestaven a les cases veïnes, també els varen treure. Només en queda un de record.

El pati va estar un temps sense arbres i era molt i molt trist.

LLavors varen decidir fer una plantada de plançons i com que a la Rambla hi ha til·lers, eren els arbres que estaven de moda, i til·lers es varen plantar. Primer eren molt petits i es va haver de demanar als nens que no juguessin a pilota per no malmetre'ls. O sigui que teníem til·lers, un pollancre i un desmai.

El desmai era preciós però no parava de créixer i les seves arrels embossaven les clavegueres i aixecaven el terra. Així que cap a l'any 1995 es va pendre la decisió de tallar-lo. Era on ara hi ha l'entrada del Gimnàs. I bé, sembla que d'arbres ja no hi ha hagut cap més canvi. Amb les últimes reformes s'han mantingut tots els que ja hi haiva. Fa poc temps es varen podar una mica perquè les branques eren un punt de trobada de molts estornells i embrutien molt el camp de futbol i el de bàsquet.

M'ha agradat molt saber que molts nens i nenes m'havíeu vist però no us havíeu fixat gaire en mi i ara tots sabeu que sóc un "putti" i que us faig companyia sempre que surtiu a jugar al pati.

Adéu

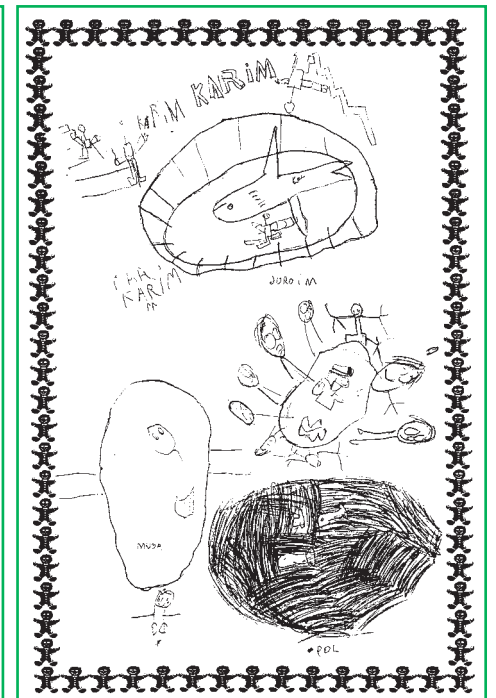
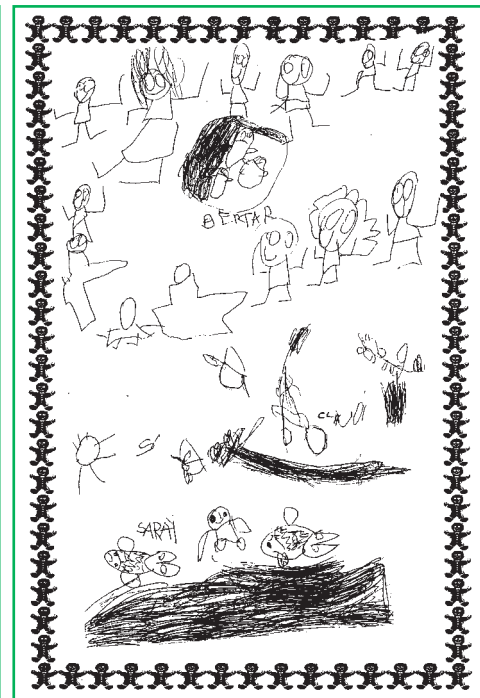
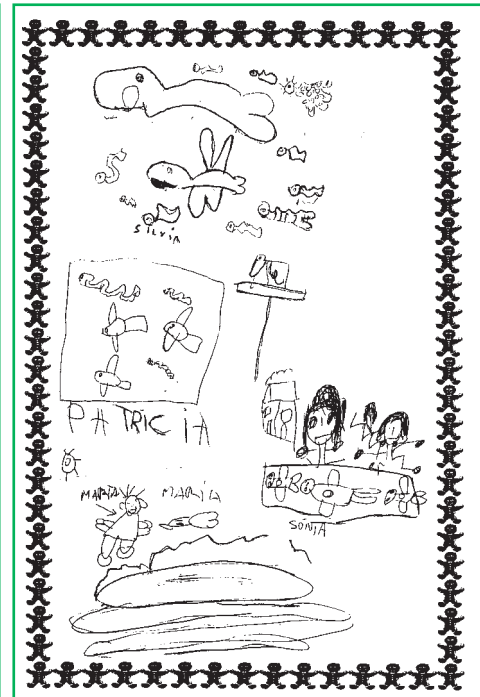
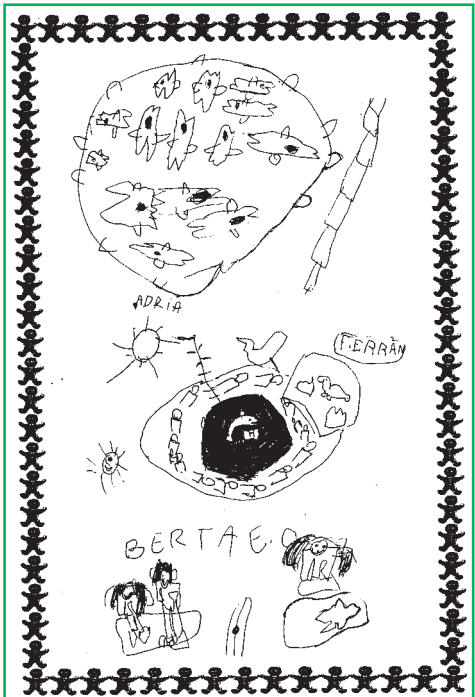
La meua escola

4t

Nens i nenes de 4t

La meua escola
és petita,
verda i bonica.
Té un pati,
un gimnàs,
un menjador,
moltes classes
i tres pisos.
Ah! i a dalt de tot
un colomar,
que sembla
que el cel
vol tocar.
La meua escola
és bonica

és bonica,
tota pintada de verd,
amb classes grans
molt clares i brillants:
són de color groc
que a tots va calmant.
Aquí treballlem
i anem aprenent...
per fer-nos grans
i bons estudiants.
Ai! escola
escola estimada;
ets l'escola
del meu cor!

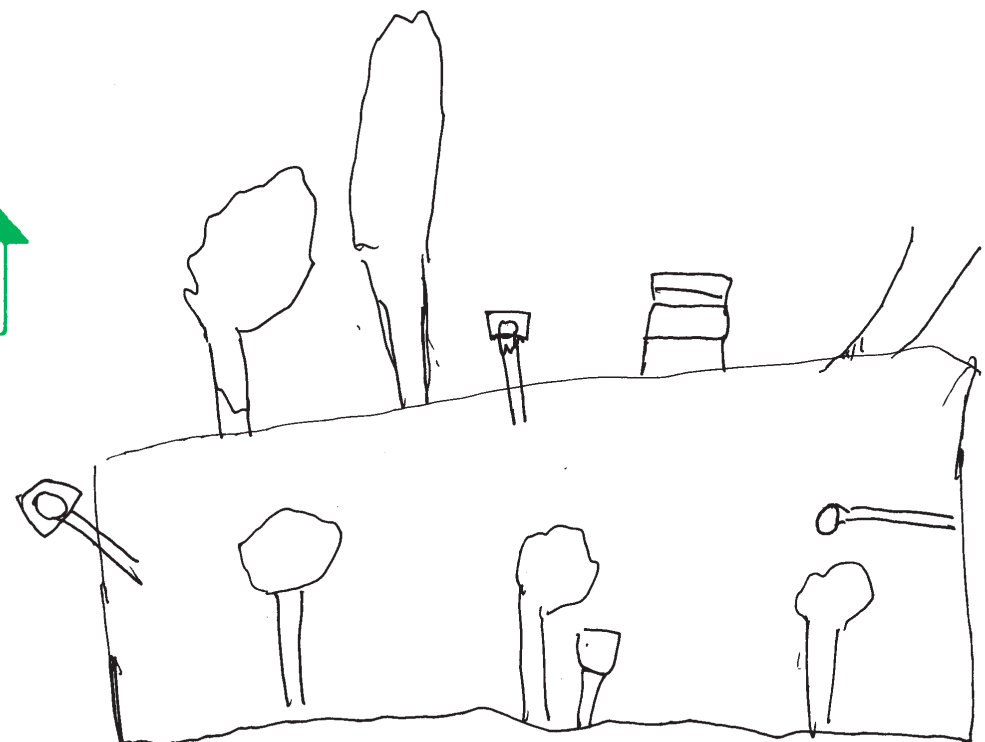

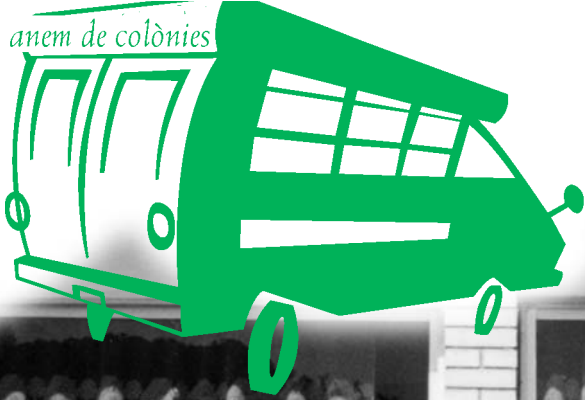
El col·legi verd

El col·legi verd és bonic,
i és divertit
té un pati bonic,
i ple d'arbres,

hi ha un menjador,
i és bonic
els menús del col·legi
són molt eixerits

P-5

1r i 2n

L'AUCA DE LES COLÒNIES DEL CICLE INICIAL

Un autobús ens va portar,
a la colònia del Vilà.

Just després d'arribar,
l'habitació ens van donar.

Vam posar el sac de dormir,
a la llitera que vam escollir.

Al bosc de les Estunes vam esmorzar,
i les coves vam admirar.

Mal dia vam tenir,
doncs l'Isaac es va ferir.

El menjar era tant bo,
que no quedava ni un crostó.

Tot passejant passejant,
donarem la volta a l'estany.

A Banyoles vam arribar,
i a la plaça Major vam descansar.

A la tornada ens vam refrescar,
amb un gelat que ens van comprar.

Vam trobar un rat-panat,
que estava ben amagat.

Una granota en Josep va trobar,
i no la volia deixar anar.

Vam ballar tota la nit,
sense ganes d'anar al llit.

Samarretes vam estampar,
i al marxar les vam estrenar.

Vam fer paper marmolat,
i ens va quedar pigallat.

Tots ens volíem quedar,
a la colònia del Vilà.

casa coll, s.a.

Rda. St. Antoni Ma Claret, 51
tel. 972 20 09 31
GIRONA

TALLERS **JUNPA**, S.L.

SERRALLERIA
FUSTERIA METÀL·LICA
ALUMINI I PVC

Polígon Industrial MAS ALIU
tel. 972 23 95 92 - fax 972 23 11 44
17181 AIGUAVIVA (Girona)

c/ Alacant, 47 (Can Xirgu) - 17005 GIRONA
Tel. 972 23 60 72 - Fax 972 40 17 73

ACADÈMIA EMPÒRIUM

c/ Ultònia, 23, principal - 17002 GIRONA
Tel. 972 21 98 36 - Fax 972 20 89 61

Immobilària
BOADAS, S.A.

Ronda Sant Antoni M. Claret, 11
Tel. 972 20 24 22 - Fax 972 20 82 78
17001 GIRONA

TRASTORNS D'APRENENTATGE - DISLÈXIA -
LOGOPEDIA - TRASTORNS DE CONDUCTA

L'ARLOT
servei neuropsicopedagògic

Joan Maragall, 19, 1r-1a
17002 GIRONA

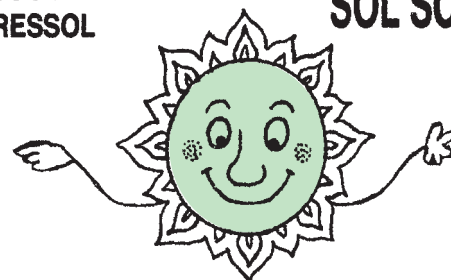
tel. 972 21 15 64

L'ENTRECOT
restaurant / cafeteria
plats per emportar-se'n

c/ Lorenzana, 33 bis (xamfrà Maragall)
tel. 972 20 51 37
17002 GIRONA

ESCOLA
BRESSOL

SOL SOLET

c/ Carme, 77
tel. 972 20 99 38

GIRONA

Ramon Turró, 27
tel. 972 21 99 31

TRESC SERVEI DE SUPORT AL TREBALL PER
A PERSONES AMB DISCAPACITAT

tel. 972 41 11 59
17002 GIRONA

GUINÓ
PERRUQUER

c/ Juli Garreta, 8
17002 Girona
Tel. 972 223 792
nguino@usa.net

